

Γάλλων, τὴν σύζευξίν του δηλονότι, μετὰ τὴν ἐν Βάγγραμ μάχην, μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, ὁ Φριδερίκος Γουλιέλμος ὑπεχρεώθη νὰ ὑποκύψῃ, καὶ συνωμολόγησεν ἐν Παρισίοις συμμοχίαν καὶ ἐπιμαχίαν κατὰ παντός ἐχθροῦ. Οὕτως, ὅτε τὸν Ἰούνιον τοῦ 1812 ἐξέρραγη ὁ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ρωσσίας πόλεμος, ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσίας ἐπροθυμοποιήθη νὰ πέμψῃ τῷ Ναπολέοντι ἐπικουρικὸν σῶμα ἐκ 30.000 ἀνδρῶν, ὅπερ ὑπὸ τὸν στρατάρχην Μικδονέλδον ἀνέλαβε τὴν πολιωρλίαν τῆς Ῥήγας (Riga). Οἱ Πρώσσοι περιπλεκέντες ἐν τῇ ἀπαισίᾳ τῶν Γάλλων ἀπισθοχωρήσει, δὲν ἐπέζησαν ὅλοι· οὐχ ἦττον ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν Στρατηγὸς Γυόρκ, ἔσωσε τὴν Μεραρχίαν του, ὑπογράφας μετὰ τοῦ Ρώσσου Στρατηγοῦ Διέβιτς συνθήκην οὐδετερότητος διαχωρίσασαν τὴν Πρωσίαν τῆς Γαλλίας. Ὁ Φριδερίκος Γουλιέλμος, ἐμέμψατο κατ' ἀρχὰς τὴν διαγωγὴν ταύτην τοῦ Στρατηγοῦ· ἀλλ' ἀργότερα τὸν νύχαιρίστησε καὶ τῷ κατέδειξε τὴν εὐαρέσκειάν του διὰ προδοσιαμοῦ.

(ἐκκολουθεῖ)

ΕΙΣΘΗΝΟΣ

Ἐπὶ τοῦ ἁέρου τέφρου τοῦ φιλετάτου μοι
συμμεχέτο

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ.

Ἀποδιώξαντες ἐν Ἀδριπόλει, τῇ 18 Φεβρουαρίου
1871.

«sur l'aile de la mort mon âme au Ciel s'envole.»

(LAMARTINE).

Ἀπέπτυ τοῦ κόσμου, ὡς ἄνθος ῥωδῶνος
Φυγοῦσα ἐνταῦθεν ψυχὴ προσφιλεῖς,
Θραυσθεῖς ὡς πολὺφύλλος, εὐελπίς κλῶνος,
Οἰκία· βλαστὸς τρυφερὴ καὶ εὐθαλής.

Φρικώδης τις νόσος, τῶν παίδων αἰετῶν
Ἐπὶ λ' ἐπ' ἐσχάτων σφοδρὰ, ἐμμανής,
Ὡς λίψ φθινοπώρου, ὁπότεν σαρῶνῃ
Τῶν δένδρων τὰ φύλλα καὶ τ' ἄνθη τῆς γῆς.

Τίς ἤλπιζε τόσον ἐξείρνης νὰ παύσῃ
Τοῦ ζῆν, εἰς παιδρός, εἰς ἀπτήν νεοσσός,
Καὶ πᾶς, ὡς μελάνυδρος κρήνη, νὰ κλαύσῃ
Χειμάρρους δακρύων πενθῶν ὀφθαλμός;

Τὰς σκέψεις μου φέρω πρὸς Σὲ, Κωνσταντίνε!
Ἐνθ' ἡ νεότης σου εὐδ' ὑπὸ γῆν,
Ἐνθ' αἱ ἐλπίδες πετάσασ' ἐκεῖναι,
Καλύπτονται φεῦ! ὑπὸ τάρου σιγῆν.

Ὁ ζόφος καλύπτει τὴν λάμψιν ἐκείνην,
Τὸ ἄλγος πιέζει τὰ στήθη βαρὺ,
Κι ὡς ἀπελπι κῆμα, καὶ ἄστατον δίνην,
Τῆς λύπης τὸ πένθος ὀργίλον χωρεῖ.

Ἐθραύσθ' ἡ ψιᾶλη, τὸ μῦρον ἐχύθη
Παρ' ὦραν εἰς πλείστα· εὐώδεις ὀσμάς,
Τὸ πνεῦμα πτερόεν πετάσεν ἐκλήθη
Πρὸς τ' ἄνω, θρηνοῦντας ἀφῆσαν ἡμεῖς...!

Δὲν ἔπρεπε, φεῦ! ἀνθηρὰ ἡλικίᾳ,
Γοστυτον ὀλίγον νὰ λάμπῃ φαῖδρά,
Κ' εἰς δέκα ἀνοίξεν μύρισμα ἱε
Τρυφώσα νὰ θάλλῃ χρυσῇ, ζωηρᾷ!

Ὁ σκόληξ κατέρραγε ταύτης τὰ φύλλα,
Τοῦ κρίνου τὸ ἦαρ ὡς πρὶν δὲν ἀνθεῖ,
Ἀλλ' ὅπως τὰ ὄμματ' ἀγνὰ καὶ κοτῖλα
Ἀνοίγει σκορπῶν εἰς ζωὴν ἀληθῆ.

Σκιὰ ἡ παρούσα ζωὴ, ματαιότης,
Ἀνίας ἀπαύστου φρικώδης κλαυθμῶν
Καθ' ἣν ναυαγεῖ ἡ οἰκτρὰ ἀνθρωπότης
Κατὰ μυριάδων τῆς τύχης κρημνῶν!

Ἐφ' ἡμέραν φέρουσι τόπον τὰ πάντα,
Χνοῦς, ὄναρ, πομπόλυξ, ἀράχνης ἱστός,
Ἐφ' ἑνα τῆς ὕλης ἀπλοῦν ἀνδριάντα
παρίσταντ' ἡμῖν αἱ μορφαὶ τοῦ Παντός!

Πᾶν ὅ,τι ὑπάρχει θυμῆρες, ὠραῖον,
Ναυάγιον, φεῦ! ἀποβαίνει δεινόν,
Καὶ πᾶν τὸ ἐξέχον εἰς θέλγητρα ῥέον,
ἀώρως μαραίνει φρικώδης χειμῶν!

Τοῦ ἔαρος τ' ἀνθὴ βραχύτατα ζῶσι,
Παρέρχεται, φθίν' ἡ στιλπνὴ λαμπηδών,
Κι' ὀλίγον εἰς ἀλάδους τῶν δένδρων σκιρτῶσι
Πετῶντα τὰ ζεύγη ἐρώντων πτηνῶν !

Ὁ τάφος ἐστὶ τῶν θνησκόντων ἀγκάλῃ,
Ἐνῷ ἡ νεότης ὑπνοῖ γερὰν,
Ἐνῷ ὑπεράνω κυπάριστος θάλλει
Πενθοῦσα σ' τὰς αὔρας ἐκεῖ κλαυθυμηρά !

Ὁ τάφος, ὅστις τῶν πόνων γαλήνη,
Καλύπτουσα ὑπνον γλυκύν καὶ βαθύ,
Ἀλλ' ὅμως τοῦ νέου ὁ τάφος οὐδύνη . . .
Ὅπότεν τοῦ κόσμου ἀκαίρως κληθῇ.

Πρὸς τί ἡ καρδία σπαράσσεται, σῖμοι !
Ὅπότεν σιγῶσα βαρέως πενθῇ,
Ὅπότεν πτερόπους ἡ τάλαινα μνήμη
Τὸ ἰνδαλμα ταύτης ἐνθέρμως ποθῇ ;

ὦ σὺ, ὅστις φεύγων τὰ ἄλγη, τὸν θρήνον,
Τοῦ κόσμου ἀπέπτῃς ἐξαίφνης μακράν,
ὦ σὺ, ὁ τὸ πρὶν ὡς τὸ χάριεν κρῖνον
Ἀκμάζων, ἀκούεις φωνὴν γοεράν ;

Ἀγάλλου ἀθῶον, παμπόθητον πλάσμα !
Εὐφραίνου ἐκεῖ σ' τῶν πιασέων τὴν γῆν,
Ἀένναον ψάλλε κ' εὐφρόσυνον ἔσμα
Ἐγγὺς σ' τῆς ἀγάπης τὴν θεῖαν πηγὴν.

Ὁ φθόγγος ἤχεε τῶν ψαλμῶν σου θελξίνους,
Τὸ πόμα τῆς θεῖας κι' ἀπλέρτου χαρᾶς
Κιρναῖται ἡδὺ εἰς κρατῆρας πυρίνους,
Ἐν μέτῳ χορείας Ἀγγέλων φαίδρως.

ὦ! εἶθε κ' ἐκ μέσου ζωῆς μυροδόλου,
Ἐκ' αὔραν ὀλβί' οὐρανοῦ ἐντρύφῃς,
Κ' ἐγγὺς τῆς σοφίας τοῦ νοῦ τοῦ καθόλου
Προχέεις ἀκτίνας ἡμῖν ἀγλάας.

Σ' τὸν τάφόν σου χέων σπονδὰς ἐκ δακρύων,
Ὡς ἔσχατον φόρον καρδίας πιστῆς.
Κομίζω σοι δέσμην ἐκ ῥόδων καὶ ἰων
Κ' ἐν ὑστατον «ΧΑΙΡΕ», ψυχὴ προσφιλῆς !

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Φεβρουαρίου 1871.

Ι. Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ.

ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ

Ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς αἵτινες ἐνεργοῦνται ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τῶν σιδηροδρόμων, ἀνεκαλύφθησαν παρὰ τὸν κῆπον «Σερραῖ Βουρνοῦ» εὐρύχωρα ὑπόγεια, ἅπερ ὡς ὑποτίθεται ἀνῆκον εἰς Βυζαντινὰ κτίρια τῆς ἐποχῆς τοῦ Κωνσταντίνου. Ὡσαύτως ἀνευρέθησαν καὶ ἐπιγραφαὶ τινες.

ΕΤΑΙΡΙΑΙ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ.

* * Ἐν Ραιδεστῷ, παραλίῳ πόλει τῆς Θράκης, ὥρας τινὰς ἀπεσχύσθῃ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, συνέστη σύλλογος φιλεκπαιδευτικὸς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Θρακικός». Σκοπὸς τοῦ συλλόγου ἐστὶν ἡ τῶν ἐγγχωρίων διανοητικὴ ἀνάπτυξις.

* * Ἀγγλικὴ τις ἐταιρία ἀπέστειλεν εἰς Κωνσταντινουπόλιν πράκτορας, ὅπως ἐκζητήσωσι παρὰ τῆς Τουρκικῆς κυβερνήτεως τὴν παραχώρησιν κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Βασιάρης, μέχρις ἐὸς τῶν λιμένων τῆς μεσαγαίου. Βραδύτερον ἢ γραμμὴ αὕτη παραταθῆσεται μέχρι Κωνσταντινουπόλεως, τότε δὲ συνενομένης τῆς ἐν λόγῳ γραμμῆς μετὰ τῶν Αὐστριακῶν σιδηροδρόμων, θέλει καταστῇ εὐκολοτάτῃ ἢ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως μέχρι Λονδίνου μετὰδοκίς διὰ τοῦ σιδηροδρόμου.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ.

* Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» ὑπολογίζεται τὴν ὑπὸ τῆς ἐπαναστάσεως προξενηθεῖσαν ἐν Παρισίοις ὑλικὴν ζημίαν εἰς 34 ἑκατομμύρια καθ' ἡμέραν, ἐπομένως εἰς πλείονα τῶν δισχιλίων ἑκατομμυρίων διὰ τὴν παρελθοῦσαν διμηνίαν. Ὁ ἀνὰ 2 φράγκα ἡμερήσιος μισθός, 150,00 φρ. ὁ ἀνὰ 50 ἑκατοστὰ μισθός τῶν γυναικῶν καὶ παιδῶν τῶν ἐθνοφυλά-